

særlig ugunstigt i Konkurrencen med Udlandet, fordi disse Udgifters Fordeling paa Grund af vort lille Marked falder paa et langt ringere Antal Stykker Varer, end Tilfældet er i de store Industrilande med det store Marked. Nogle Artikler, som kræve et særlig stort Mønsterudvalg, kunne af den Grund slet ikke produceres herhjemme.

Den svenske Toldlovgivning henfører da ogsaa udtrykkelig jaquardvævede Varer i en Klasse for sig og med en højere Toldsats, nemlig henholdsvis 75 Øre og 87 $\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd., alt efter som Varen er fremstillet af Bomuld og Jute eller af Bomuld og Uld, medens Bomuldsvarer, hvis Fremstilling ikke fordrer Jacquardkort (se f. Eks. medfølgende Prøve X), nyde en Beskyttelse af 50 Øre pr. Pd.

Det kunde maaske se ud, som om en Toldbeskyttelse af tarifmæssig 15—20—25 pCt. er et tilstrækkeligt Værn for vor Industri, men, som vist, er denne Beskyttelse jo kun tilsyneladende; den effektive Beskyttelse er paa Grund af vor høje Arbejds løn og de andre her fremhævede Forhold i Virkeligheden langt lavere, muligvis ofte lig Nul. Forholdene i vore Nabolande vise, at man der anser en betydelig højere Beskyttelse for at være nødvendig, og ligesom det samfundsmæssig set maa være god Økonomi selv at fremstille saa mange som muligt af sine Forbrugsartikler, saa at Arbejds lønnen ikke gaar ud af Landet, saaledes er Vejen til at gøre Industrien fuldt konkurrencedygtig og rentabel den at give den den størst mulige Basis for sin Virksomhed.

I Henhold til det her fremsatte tage vi os den ærbødige Frihed at andrage om, at der under ingen Omstændigheder finder nogen Nedsættelse Sted af den nuværende Beskyttelse og, hvis muligt, for alle farvede, mønstervævede Møbel- og Gardinstoffer gives et Toldtillæg af 25 pCt. paa de nugældende Sats.

København, den 13. November 1907.

Carl Flensburg & Sebbelov.